

[Finansministeren]

først er blevet begejstret for noget, at så vil man gerne have det gennemført så hurtigt som muligt.

Jeg kan da godt forstå, når hr. Arne Melchior siger, at det nok ikke er så nemt at få det færdigt inden 1. juni. Så optimistisk er jeg heller ikke. Men jeg er meget enig med fru Lone Dybkjær i – og det har nok også været afgørende for regeringens overvejelser – at det, at vi i Folketinget fremsætter et Øresundsforbindelsesforslag, et Ørestadsforslag og et havneforslag – oprindeligt havde vi satset på samme dag; det blev med et par dages forskel, men behandlet her i den samme samling den samme eftermiddag – giver os mulighed for at se tingene som en helhed. Det er jo klart, at der er en sammenhæng mellem, at vi har Øresundsforbindelsen, og at vi kommer med et Ørestadsforslag, og at vi samtidig kommer med et havneforslag.

Jeg synes, at hensynet til udviklingen i hovedstadsområdet gør, at vi skulle give os selv den chance, at vi behandler disse tre lovforslag parallelt, sådan at vi når frem til, at vi, hvis vi skal have den samling i august om Øresundslovforslaget, forhåbentlig er kommet så langt i debatten, at også Ørestads- og havneforslaget kan vedtages samtidig.

Det er ikke sikkert, at det går sådan, men jeg håber, at ligesom jeg er åben over for dialogen med de forskellige ordførere for de forskellige partier, vil man også være åben over for, at vi fra regeringens side har den ambition at komme så langt. Jeg mener i øvrigt også, at det er meget vigtigt, at vi bevæger os i samklang og forståelse med, hvilke beslutninger bystyret i København når frem til, og at man også i Folketinget vil lytte til de opfordringer, der måtte komme fra Københavns Borgerrepræsentation om, hvornår den gerne ser at vi træffer vore beslutninger. Det vil vi i hvert fald fra regeringens side lytte til, al den stund vi her taler om en samarbejdspartner, som vi skal have et meget snævert samspil med i forbindelse med Ørestadsselskabet.

Der er oven i købet somme tider nogle, der bebrejder os, at vi ikke lytter nok til København; det har vi altså tænkt os virkelig at gøre, og det håber vi så også at flertallet vil gøre.

Både fru Eva Møller og fru Bodil Thrane var inde på, at den model, der er skitseret her, og som er omtalt anvendt andre steder i landet, er et godt redskab; det mener vi også at den er, og

vi ser med spænding frem til drøftelsen af en lang række tilsvarende projekter.

Min optimisme omfatter ikke muligheden for at gøre hr. Gade og SF overbeviste om, at dette er et godt projekt. Det er jeg egentlig lidt ked af, men det må vi jo tage til efterretning. Jeg vil godt give den konkrete oplysning til hr. Gade, at selv om de eksempler, der er nævnt i fremsættelsestalen, mest har med veje at gøre, så tænker vi altså også på jernbanedrift. Men vi har faktisk for så vidt angår DSB's jernbanedrift forestillet os, at den skulle være 100 pct. statsligt finansieret.

Når vi f.eks. skulle snakke om elektrificering af DSB fra Odense til Padborg, har vi ikke her lagt op til, at det skulle være med lokal medfinansiering. Derfor kom et sådant projekt ikke naturligt ind i en fremsættelsestale af denne karakter, selv om det indgår mindst lige så meget i vore overvejelser som de andre projekter. Man kan sige, at det oven i købet er endnu mere konkret at stå over for en umiddelbar forhandling med den tyske regering. Så vi havde også tænkt på det, men bare ikke til medfinansiering lokalt i denne sammenhæng.

Forslaget er præsenteret sammen med forslaget om Københavns Havn, fordi vi har tænkt på det i samdrægtighed, skal jeg også sige til hr. Gade.

Hr. Ernst B. Schmidt var vel sådan nærmest imod, men ville godt være med til, at der skulle ske en udbygning af København. Vi fik dog ikke en eneste konkret anvisning på, hvordan det skulle gøres. Hr. Ernst B. Schmidt ville gerne have, at det, der skete her, var til gavn for erhvervslivet. Det tror vi i høj grad det vil være.

Jeg har indirekte svaret hr. Arne Melchior om sagsbehandlingen her i Folketinget. Jeg er glad for, at hr. Arne Melchior og CD går ind i drøftelsen med det udgangspunkt, at her er der tale om interessante visioner og fremtidstænkning – det er vi enige i.

Jeg har sådan set også indirekte svaret fru Lone Dybkjær. Jeg skal blot lige sige ganske kort, at disse projekter indgår i investeringsprogrammet, som vi ser på, og der er plads til dem inden for et investeringsprogram på det niveau, som vi har i disse år. Der vil også være plads i de kommende år til et projekt som det, der her er skitseret.

Til hr. Glønborg skal jeg sige, at jeg forstod godt finten om jernbanerne. Jeg har svaret, at vi